PHILOSOPHISCH-THEOLOGISCH-MEDIZINISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Stams, Wende 15./16. Jh. datiert u.a. 1507 Seite 30v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

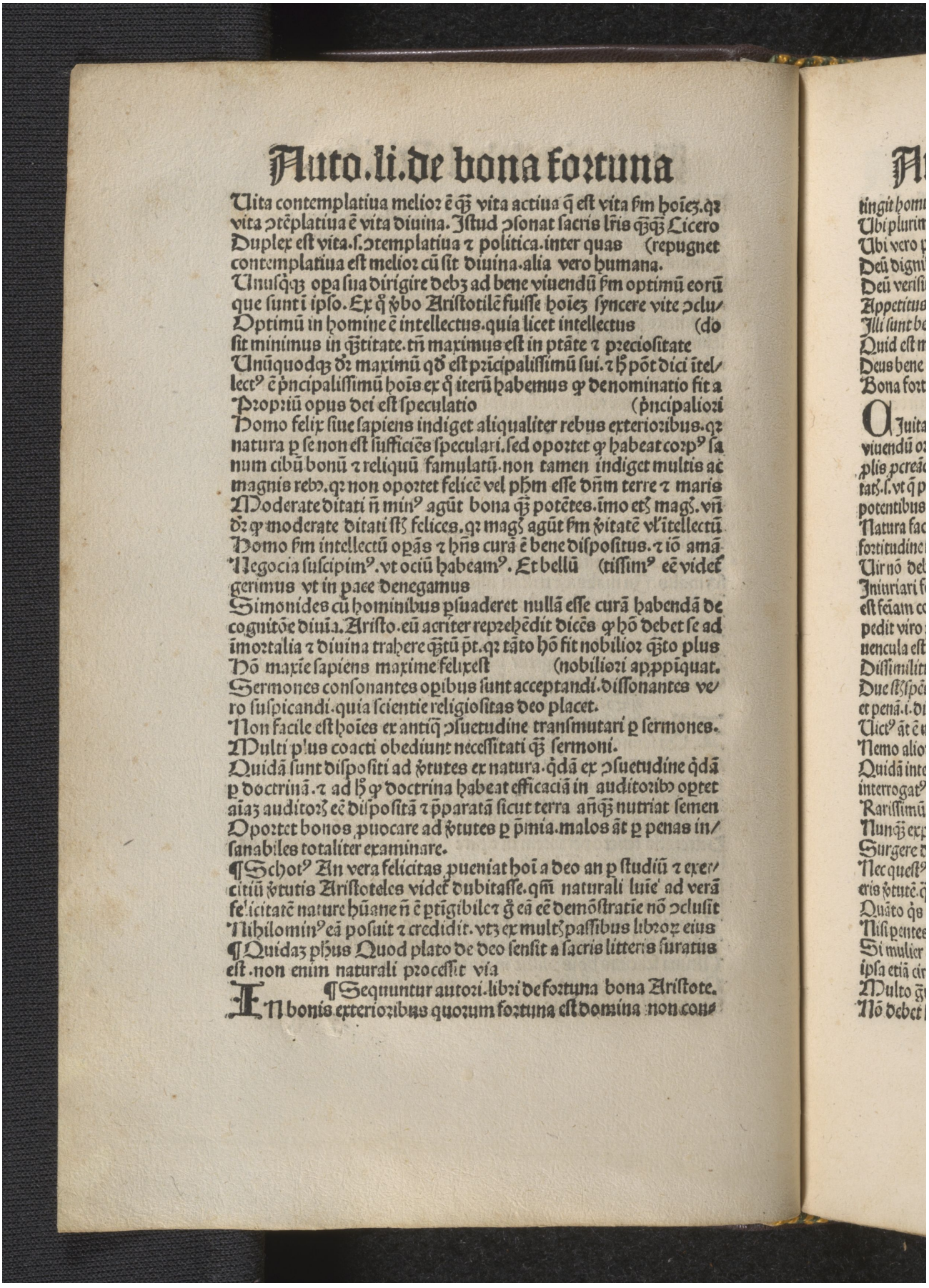

Auto. li. de bona fortuna

Uita contemplatiua melior ē q̄ vita actiua q̄ est vita ſm hoīez. qꝛ vita ꝯtēplatiua ē vita diuina. Iſtud ꝯſonat ſacris lr̄is q̄q̄ Cicero Duplex est vita. ſ. ꝯtemplatiua ⁊ politica. inter quas (repugnet contemplatiua est melior cū ſit diuina. alia vero humana.

Unuſq̄q̄ opa ſua dirigire debꝫ ad bene viuendū ſm optimū eorū que ſunt ī ipſo. Ex q̄ ꝟbo Ariſtotilē fuiſſe hoīez ſyncere vite ꝯclu/ Optimū in homine ē intellectus. quia licet intellectus (do ſit minimus in q̄ntitate. tn̄ maximus est in ptāte ⁊ preciositate

Unūquodq̄ dr̄ maximū qd̄ est prīcipaliſſimū ſui. ⁊ h̄ pōt dici ītel/ lect⁹ ē p̄ncipaliſſimū hoīs ex q̄ iterū habemus ꝙ denominatio fit a Propriū opus dei est ſpeculatio (p̄ncipaliori

Homo felix ſiue ſapiens indiget aliqualiter rebus exterioribus. qꝛ natura p ſe non est ſufficiēs ſpeculari. ſed oportet ꝙ habeat corp⁹ ſa num cibū bonū ⁊ reliquū famulatū. non tamen indiget multis ac magnis reb⁹. qꝛ non oportet felicē vel ph̄m eſſe dn̄m terre ⁊ maris

Moderate ditati n̄ min⁹ agūt bona q̄ potētes. īmo etꝫ magꝫ. vn̄ dr̄ ꝙ moderate ditati ſtꝫ felices. qꝛ magꝫ agūt ſm ꝟitatē vl' ītellectū

Homo ſm intellectū opās ⁊ hn̄s curā ē bene diſpoſitus. ⁊ iō amā Negocia ſuſcipim⁹. vt ociū habeam⁹. Et bellū (tiſſim⁹ eē videt gerimus vt in pace denegamus

Simonides cū hominibus p̄ſuaderet nullā eſſe curā habendā de cognitōe diuīa. Ariſto. eū acriter reprehēdit dicēs ꝙ hō debet ſe ad īmortalia ⁊ diuina trahere q̄ntū p̄t. qꝛ tāto hō fit nobilior q̄nto plus Hō maxīe ſapiens maxime felix est (nobiliori appp̄iquat.

Sermones conſonantes opibus ſunt acceptandi. diſſonantes ve/ ro ſuſpicandi. quia ſcientie religioſitas deo placet.

Non facile est hoīes ex antiq̄ ꝯſuetudine tranſmutari p ſermones.

Multi plus coacti obediunt neceſſitati q̄ ſermoni.

Quidā ſunt diſpoſiti ad ꝟtutes ex natura. q̄dā ex ꝯſuetudine q̄dā p doctrinā. ⁊ ad h̄ ꝙ doctrina habeat efficaciā in auditorib⁹ optet aīaꝫ auditorꝫ eē diſpoſitā ⁊ p̄paratā ſicut terra añq̄ nutriat ſemen

Oportet bonos p̄uocare ad ꝟtutes p p̄mia. malos āt p penas in/ ſanabiles totaliter examinare.

¶ Schot⁹ An vera felicitas p̄ueniat hoī a deo an p ſtudiū ⁊ exer/ citiū ꝟtutis Ariſtoteles videt dubitaſſe. qm̄ naturali luīe ad verā felicitatē nature hūane n̄ ē ptīgibile ⁊ g̃ eā eē demōſtratīe nō ꝯcluſit Nihilomin⁹ eā poſuit ⁊ credidit. vtꝫ ex multꝫ paſſibus libroꝝ eius

¶ Quidaꝫ ph̄us Quod plato de deo ſenſit a ſacris litteris ſuratus est. non enim naturali proceſſit via

¶ Sequuntur autori. libri de fortuna bona Ariſtote.

IN bonis exterioribus quorum fortuna est domina non con-